

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две основания.

1. Първото основание е твърдение за грешка при прилагане на правото, която ответникът допуснал, като стигнал до извода, че изключението по член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001/ЕО, отнасящо се до „съдебните процедури“, било неприложимо в случая, тъй като не ставало въпрос за „документи, изготвени за целите на съдебни процедури“. Правната уредба налагала ответникът да заключи, че изключението е приложимо.
2. Второто основание, изтъкнато в допълнение или при условията на евентуалност, е твърдение, че единственият правно допустим резултат от надлежното претегляне на интересите било исканите документи да не бъдат предоставени на основание на изключението по член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001/ЕО, отнасящо се до „търговските интереси“, поради: i) убедителната тежест на личния интерес на жалбоподателите да се избегне оповестяването и ii) твърде неясния и неопределен обществен интерес от оповестяването.

Жалба, подадена на 3 юли 2018 г. — de Volksbank/ЕСП**(Дело T-406/18)**

(2018/С 311/15)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: de Volksbank NV (Утрехт, Нидерландия) (представители: M. van Loopik, A. Kleinhout, A. ter Naag и T. Waterbolk, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение от 12 април 2018 г. на Единния съвет за реструктуриране за изчисляване на предварителните вноски в Единния фонд за реструктуриране 2018 (SRB/ES/SRF/2018/3);
- при условията на евентуалност, да отмени посоченото по-горе обжалвано решение и да обяви Делегиран регламент 2015/63 на Комисията (наричан по-нататък „Делегираният регламент“) ⁽¹⁾ за частично или изцяло неприложим на основание член 277 ДФЕС;
- при всички положения да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първо основание: нарушение на член 103, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС ⁽²⁾, член 70, параграф 2 от Регламент 806/2014 ⁽³⁾ и член 4, параграф 1 от Делегирания регламент, тъй като са използвани несъпоставими данни за определянето на нетните задълженията на жалбоподателя.
 - От текста и целите на член 103, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС и член 70, параграф 2 от Регламент 806/2014 следва, че ЕСП трябва да използва данни от един и същ момент или период от време за да изчисли нетните задължения в съответствие с тези разпоредби.
 - От текста и целите на член 4, параграф 1 от Делегирания регламент, разглеждан във връзка с Директива 2014/59/ЕС и Регламент 806/2014 следва, че ЕСП трябва да използва сравними данни, за да осигури справедливо изчисляване на вноската въз основа на рисковия профил на банката.

2. Второ основание, изложено при условията на евентуалност спрямо първото: нарушение на член 103, параграф 2 и член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС и на член 290 ДФЕС, тъй като Делегираният регламент, така както е приложен от ЕСП в обжалваното решение, надхвърля предоставените правомощия на Европейската комисия, което води до неприложимост на Делегирания регламент в съответствие с член 277 ДФЕС.
- В противоречие с член 290 ДФЕС Делегираният регламент допълва съществени елементи от Директива 2014/59/ЕС.
 - Ако член 4, параграфи 1 и 2 и член 16, параграф 2 от Делегирания регламент може да се тълкува само в смисъл, че ЕСП трябва да използва несъпоставими данни, Делегираният регламент не съответства напълно на текста и целите на Директива 2014/59/ЕС.
 - Доколкото с Делегирания регламент се въвеждат правила за изчисляването на основната годишна вноска, Делегираният регламент надхвърля съдържанието на правомощието, предоставено с член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС.
3. Трето основание: нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като не са отчетени надлежно гарантираните депозити на жалбоподателя.
- Методиката на ЕСП за изчисляване е неподходяща за постигане на целите на Директива 2014/59/ЕС, Регламент 806/2014 и Делегирания регламент.
 - Методиката на ЕСП за изчисляване също така надхвърля необходимото за постигане на преследваните със законодателството цели.
4. Четвърто основание: нарушение на принципа на правна сигурност, тъй като не са отчетени надлежно гарантираните депозити на жалбоподателя.
- Жалбоподателят не е можел да предвиди извършеното от ЕСП тълкуване на Делегирания регламент.
5. Пето основание: нарушение на принципа на равно третиране, тъй като не са отчетени надлежно гарантираните депозити на жалбоподателя.
- Жалбоподателят трябва да направи значително по-висока вноска в Единния фонд за реструктуриране от другите банки със същата или сходна големина и рисков профил.

⁽¹⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).

⁽²⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 18 юли 2018 г. — Aeris Invest/ЕЦБ

(Дело T-442/18)

(2018/C 311/16)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Aeris Invest Sàrl (Люксембург, Люксембург) (представители: S. Chimenos Minguella и G. Ferrer González, адвокати)